

SIMONE WEIL

Villanás

Simone Weil *Éclair*, *Les astres*, *Nécessité* és *La mer* című verseinek forrása: *Poèmes*, suvis de *Venise sauvée*; *Lettre de Paul Valéry*. Gallimard, Paris, 1968.

*A tisztán tündöklő ég küldjön el nekem,
A ritkás felhőkkel végigsöpört égbolt,
Nagyon erős szelet, öröm-szagú szelet,
A tisztult álmokból minden megszülethet:*

*Most születnek nekem az emberi városok,
Melyekről szétszórta a ködöt a tiszta szellő,
A tetők, a léptek, a kiáltások, száz villanás,
Emberi zajok, mindaz, mit megemészt az idő.*

*Születnek a tengerek, a vízen ringó bárka,
Az evező csapkodása, tüzei az éjszakának;
Születnek a mezők, a kepébe rakott kékék;
Születnek az estek, majd csillag csillag után.*

*Születik a lámpa és az ereszkedő térdek,
Az árnyék, az ütközések a bánya-mélyben;
Születnek a kezek, a satuban a kemény fémek,
A gép harapásaitól csikorgó vasrudak.*

*Megszületett a világ; szél fújj, hogy tartson!
De mind elpusztul úgyis füstbe burkolózva.
Megszületett nekem, mert fenn meghasadt
A halvány-zöld ég a szálló felhők között.*

A csillagok

*Égő csillagok serege az éjben a távoli égen,
Néma csillagok jegesen forgók a messzeségben,
Kitéptek szíveinkből az eltűnt tegnapokat,
Belevettek minket a nem kért holnapokba,
És mi sírunk és minden jajunk felétek hasztalan.
Mivel kell: követünk titeket tétlen karokkal,
Szemünket égő, de keserű tüzetek felé fordítva.
Hidegen hagy titeket minden lenti fájdalom.
Elnémulunk és botladozva járunk az úton.
Szívünkben hirtelen isteni tüziük ott van.*

Szüükségszerűség

*A sivatag-ég napjainak köre forog
A halandók néma tekintete előtt,
Tátott torok itt lenn: minden óra elnyeli
A könyörgő és kegyetlen kiáltásokat;*

*Minden csillag lassítja tánca lépteit,
Maga a tánc mozdulatlan, néma fény felülről,
Alaktalan, név nélkül, zenei zárlat nélkül,
Túl tökéletesek – mindegyik makulátlan;*

*Felfüggesztve rájuk haragunk hasztalan.
Oltsátok szomjunkt, ha szakítjátok szívünket.
Kiáltozva és vágyakozva körük elsodor minket;
Ragyogó mestereink mindig győztesek voltak.*

*Húsunkba vágtok tiszta fényesség láncai.
Kiáltás nélkül Észak fix pontjára szegezve,
A csupasz lélek kitéve minden sebesülésnek,
Engedelmeskedni akarunk egészen a halálig.*

A tenger

*Tanulékony tenger, némán engedelmes tenger,
Széttérülő tenger mindig összefont hullámokkal,
Égnek ajánlott víztömeg, engedelmesség tükre;
Hogy minden éjjel újraszövögesd hajlataidat,
A távoli csillagok könnyedén hatalmasok.*

*Mikor eljön a hajnal betöltve minden teret,
A tenger kapja és szétküldi a fény ajándékát.
Könnyű ragyogás teríti be a víz tükrét.
Széttérül várakozva és vágyakozás nélkül,
A növeő nappalban felragyog és elmosódik.*

*Az est sugarai alatt felfénylik hirtelen
Az ég és a víz között kifeszített szárny.
Párapermet csillogása a merev víztükrön,
Hol minden csepp sorban felszáll és aláhull,
Lenn marad a kemény törvényt követve.*

*Az áttetsző víz rejtett karú mérlege
Magától méri a tajtékot és a hulló vasat,
Tanú nélkül minden bolygó bárka számára.
A hajón egy kék fonál jelentést rajzol,
Tévedés nélkül halad látható vonala.*

*Hatalmas tenger, légy jó szegény halandókhöz,
Kik partodon szorongnak vagy eltűnnek távol.
Szólj a merülőkhöz mielőtt beléd vesznek.
Hatolj be a lélekig, ó te testvériünk, tenger;
Mosd tisztára igazságosságod vizeiben.*

Szabó Ferenc
fordításai

21. századi evangélium

VÖRÖS ISTVÁN

(részlet)

VI. HEGYMENET

A teknős és az idő

*1 Jézus ekkor szünetet tartott.
Mióta beszélek? — az alkony
kilobbant, a hold fémesen
megcsörrent az égen,
mint egy ezüstdénár.*

*2 Pár perce — felelt valaki.
Nem hinném, hogy az idő
megállt volna akkor. A Hold végig-
csúszdázott a felhők és csillagok
közt, mint aki a helyét keresi.*

*3 Hetek óta — felelt valaki más.
A nap nehézkesen az égre
kapaszkodott, a világos
kezet adott a sötétnek.*

*4 A sötét elmenőben
még visszafordult,
és kiöltötte a nyelvét:
egy torony nem a saját,
hanem a jövő árnyékát
vetette a tenger felé.*

*5 A vége elérte
a sós habot.
Egy óriás teknős mászott
ki a partra.*

A hegyi beszéd helyszínei

*1 Itt. És ott. Kopár, száraz
csúcson, közel az Úr
égből leléogatott lábához.
Közel az ördög
földből kiiütöző
szarva hegyéhez.*

*2 Ha észreveszed,
hogy az isteni
talp karnyújtásnyira
van fölötted, ha
egy pillanatra meg is érinti
elektromosságtól égnek
meredő hajszálaidat,
ha szikra pattan,
sötét, kenyérszagú,*